

اگر تابع  $f$  در بازه  $[a, b]$  پیوسته و در بازه  $(a, b)$  مشتقپذیر باشد، آنگاه حداقل یک نقطه  $c$  در بازه  $(a, b)$  وجود دارد

$$f(b) - f(a) = f'(c)(b - a)$$

## ماتریس و اندرموند

$$2(11a - 20b) = 33a - 40b$$

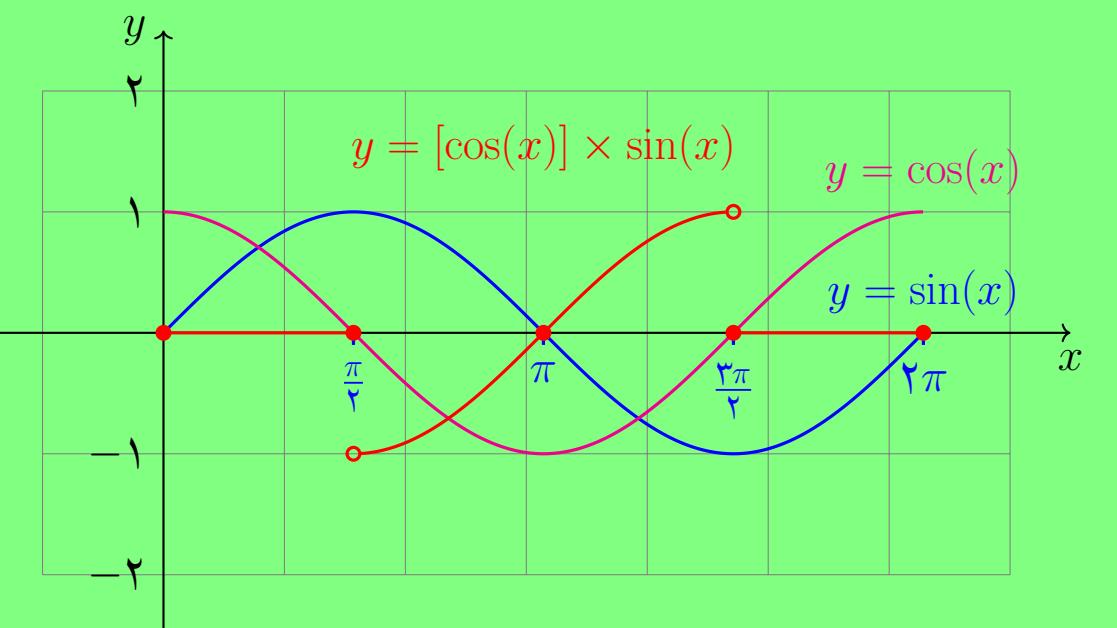
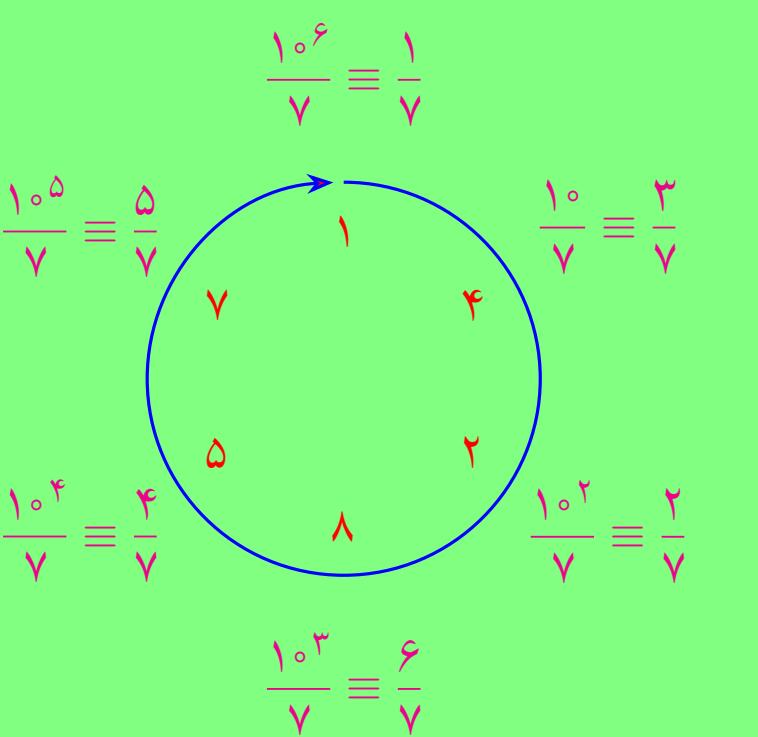
$$\sum_{i=1}^n i = \frac{n(n+1)}{2}$$

(1)

$$\sum_{i=1}^n i^2 = \frac{n^2(n+1)^2}{4}$$

(2)

$$A = \begin{bmatrix} 1 & x_1 & x_1^2 & \dots & x_1^{n-1} \\ 1 & x_2 & x_2^2 & \dots & x_2^{n-1} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 1 & x_n & x_n^2 & \dots & x_n^{n-1} \end{bmatrix}, \det(A) = (-1)^n \prod_{j>i} (x_i - x_j)$$

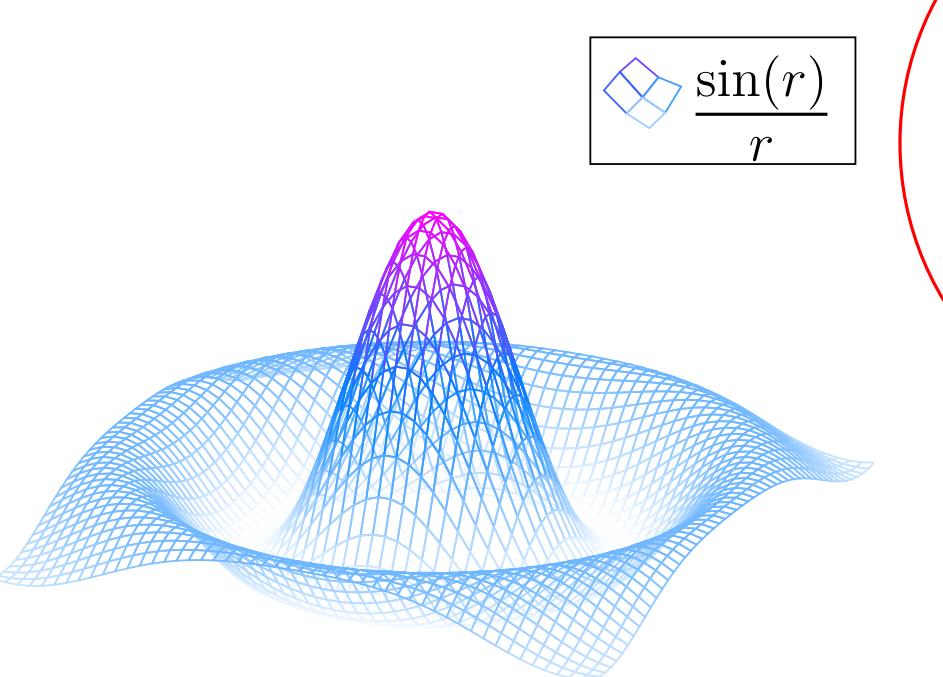


شکل ۱ : نمودار توابع مثلثاتی

زی پرشین در ۸ جولای ۲۰۰۸ برابر ۱۸ تیر ۸۷ متولد شد. در زی پرشین تمام امکانات موجود در لاتک به گونه ای تغییر داده است تا برای زبان فارسی نیز قابل استفاده باشد. همچنین زی پرشین با اضافه کردن برخی از ویژگی های زبان فارسی مانند کشیدگی حروف و ... حروفچینی را برای کاربران فارسی زبان ساده تر نموده است. همچنین از دیگر ویژگی های زی پرشین می توان به امکان حروفچینی دوجهتی و انواع شماره گذاری ها اشاره نمود.



مثال با استفاده از پارامتر میش



$$\frac{\sin(r)}{r}$$

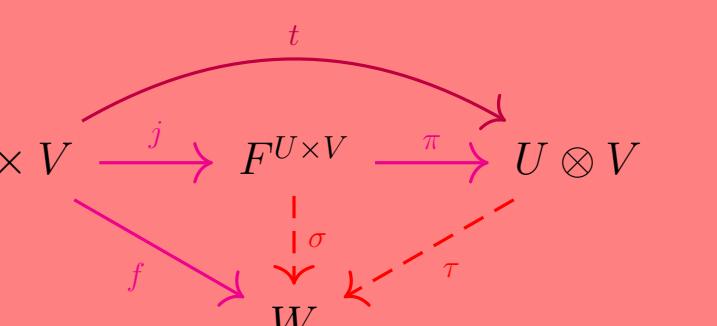
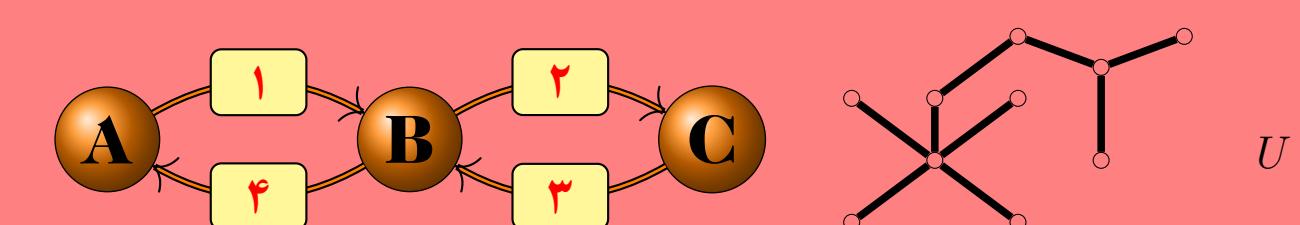


## برنامه‌ی ۱ : دنباله فیبوناتچی

```
% Fibonacci series
1 F1=input('F1=');
2 F2=input('F2=');
3 n=input('n=');
4 F=ones (1,n);
5 F(1)=F1;
6 F(2)=F2;
7 for k=1:(n-2)
8     F(k)=F(k-1)+F(k-2);
9 end;
10 F=F;
```

جدول ۱ : آنالیز واریانس

منبع تغییرات	درجه آزادی ( $d.f$ )	مجموع مربعات ( $SS$ )	میانگین مربعات ( $MS$ )	$F$
بین گروهها	$v_1 = k - 1$	SSR	MSR	$MSR / MSE$
درون گروهها	$v_2 = N - k$	SSE	MSE	
کل	$N - 1$	SST	MST	...



شکل ۲ : دونالد کنوت

$$A = \{x_1, x_2, \dots, x_k\}$$

$$y = (2, 3, 4, 5, 6, 6, 6)$$

$$y_1, y_2, y_3, y_4, y_5, y_6, y_7$$

که در ۳۰ مارس ۱۹۷۷ زمانی که دونالد کنوت<sup>۱</sup> جلد دوم کتاب «هنر برنامه نویسی رایانه» خودش، که آماده به چاپ بود را دید، متوجه شد که بسیار بدشکل است. پیش نمایش های مایوس کننده در نهایت موجب شدند که او تصمیم بگیرد با طراحی سیستم حروفچینی خود (TeX) بر مبنای حروفچینی دیجیتالی، این مشکل را یک بار و برای همیشه حل کند. کنوت دریافت که معنای حروفچینی دیجیتالی این است که بتوان یک چیدمان درست از صفرها و یکها (نقاط سفید و سیاه) را در کنار یکدیگر قرار داد. یافتن قواعد درست و زیبا برای نگارش متون ریاضی و تبدیل آن به چیدمان صحیحی از صفرها و یکها، کاری بود که کنوت فکر می کرد آنرا می تواند در ظرف شش ماه تا تعطیلات دانشگاهی سال ۱۹۷۸ به پایان برساند، اما آنچه که اتفاق افتاد این بود که در نهایت در ۱۹۸۹؛ یعنی ده سال بعد، این کار به اتمام رسید.

<sup>1</sup>Donald E. Knuth